

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

tunatum, quam ecclesiæ rebellionem: Vnde factum est, ut nunquam postea felix successibus esset. Cum autem morbo laboraret, qui vitam illi abstulit, nimium facti penitens, & ineffabili contritione compunctus, in arce Hartesburg mansitabat: A Sifrido Hildesemensi episcopo absolutus, in pace quieuit, quam absolutionem Honorius Papa ratificauit. Tanta autem fuisse fertur morituri penitudo, ut coquinarijs suis præciperet collum suum calcancis premere, & vilissimam Dei creaturam omnino supplantare: Optima autem spes salutis in tanta contritione. Quo tempore ministeriales ecclesiæ Bremensis, arcem Vordia, quam erexere duces Saxonia, occupauerunt, per occasionem, quam diximus in Metropoli. Sequenti statim anno Fridericus rex conuentu habito apud Goslarium, principes conuocauit: ubi Henricus Palatinus, Ottonis frater, insignia Imperij principibus exhibuit: Et inde apud Francfordiam, Gerhardus Bremensis archiepiscopus, quem pro ciuitate Bremensi in causam traxit idem Henricus Palatinus, ibi diem suum obiit, substituto in eius locum Gerardo Padburnensi præposito, Bernhardi de Lippia, primum comitis, post abbatis, demum episcopi, filio. Quo etiam tempore rex Dania Reualiam in Estonia Liuania prouincia occupatam extruxit, & ad Christianismum rediit: ex quo tempore semper permansit sub ecclesiastica ditione metropolitani Lundensis, quanuis temporale dominium peruenerit ad fratres ordinis Teutonicorum in eadem prouincia.

CAPVT XXXVIII.

Fridericus eius nominis II. iam dudum viuentis Ottonis Rom. rex electus, ab Honorio Romæ coronatus Imperator, Henrici filius, Friderici I. Imperatorum

rum

rum nepos, anno Christi vicesimo post mille ducentos, Sed quod contigerat ecclesie in Ottone, idem sensu in Friderico: Nam post acceptam à Papa benedictionem, vterq; verso in ecclesiam dorso, in eius detrimentum multa patrabat. Ferunt tum temporis concessisse è vita Constantiam eius matrem, fœminam & annis & prudentia maturam, quæ filium diu vitijs pro sua reuerentia cohibuit: Quæ ubi abscesit, continuò liberiores sumpsi habenas, frenatamq; aliquandiu nequitiam passus est vulgari: Nam summo pontifici primum renisus, multa fecit quæ non decebant: Monitus non destitit: Excommunicatione pulsatus contempsit, exarsitq; magis in malitia. Comminatus est pontifex in eum deteriora: Irrisit primum. Exindè pontifex exoluit vinculo religionis omnes illi sacramento deuinctos: sed insanabilis permanens, etiam Imperio deponitur: Sed neque hoc magni fecit. Nam filium suum Henricum decennem puerum, nè ab Germanis abijceretur, regem Germaniæ declarauit Francfordiæ: idq; ratum habuere principes electores. Sunt huius rei exempla plurima. Nam hoc ante illum fecit Fridericus I. de Henrico filio post se imperante: Fecit idem Henricus III. primum de Conrado filio, inde ubi iste displicuit, deficiens à paterna improbitate, Henricum V. alium filium regem declarauit: qui etiam uiuentem patrem depulit Imperio. Hoc exemplum atate nostra sequutus Fridericus III. in Maximiliano filio, qui nunc regnat, magis, vt ferunt, fieri passus est à principibus electoribus, quàm faceret. Erat tum annus XXIII. post mille ducetos à Christo nato, cum Ewaldemar rex in Dania sua ruri pernoctans, casum pertulit miserabilem: nam quoddam castra tum sub diuo teneret, non apparet ex quiete tēporum suorū in regno: fortè tunc venatio-

nibus

nibus apricabat, rustica domo pernoctans. Id observans
Henricus Zwerinensis comes, homo Saxonici generis,
audax facinus, & omni seculo memorabile, est aggressus.
Erat idem Henricus extra regis gratiam ex causa quam
suprà memoravimus, quòd Iohannem Gantz arce sua
Grabow exegisset, profugientem in regnum: Ea q̃ ra-
tione precepto regis Albertus de Orlemunde comes, Hen-
ricum memoratum etiam quibusdam sui iuris arcibus
exuisset, iamq̃ publica interposita fide idem Henricus
ad placandum regem venisset in Daniam: Cùmque illi
duras reconciliationis sue conditiones, quas subire non
poterat, obtendisset, observabat tempora, quibus in ve-
natione omnes regij stipatores iam dilapsi, regem in ten-
torio cum vno vel altero reliquissent, noctū ingressus
Henricus cum fidiſſimis, regem vinxit cum suis, & ob-
tutans ora captorum, perducit in nauim, quam nō lon-
ginquam habebat apparatam: ita regem noctū eremi-
gans, nemine sentiente, captum perducit in Saxoniam,
& in Damenberge graui custodiæ mancipabat. Ten-
tatum idem aliquandò de Friderico I. Imperatore, ad
annem cum solo famulo diuersante: Vndè emergens
quidam qui observabat, coriaria, sed stricta veste, Im-
peratorem medium implicuit, conatus pertrahere in
annem vt abriperet, peregiſſetque, nisi gladio mini-
stri abactò latrone, Imperator se explicuiſſet, illo per
annem ad suos natando reuertente. Sed hac aliàs.
Cum ergò Henricus rex, Imperatoris Friderici II. fi-
lius, sensiſſet captum Dania regem in Saxonia pro-
uincia ditionis sue detineri, gratiam aliquandò eius
iniurus, curiam indixit in Bardewico, dudum e-
uerso per Henricum Leonem oppido, sed nunc
paulum respirante. Aderat eidem Henrico Engel-
bertus

bertus Coloniensis archiepiscopus, multa molitus in relaxationem victi regis, nihil profecit. Permansit autem duobus annis in carcere, donè XLV. marcharum argenti millibus se redimeret, exceptis denarijs & muneribus, quæ in eam rem medio tempore impendit amicis, sicq; vincula exiuit, quæ duos per annos à comite tenuit.

CAPVT XXXIX.

FAm benè gerendarum rerum occasionem obseruans Adolphus iunior comes de Scoxemborg, auxiliante patre & Gerhardo Bremensi archiepiscopo, Henrico de Zwerino, & Henrico de Dwerle comitibus, dum rex captus teneretur, expergiscentibus etiam Holstatis, qui iuniorem comitem latentes in palustribus Dithisinduxerunt trans Albim, vocat auxilia, terramque occupat patrum suorum Transalbinam. Albertus de Orlemunde comes, qui hactenus à rege terra prefectus omnia gubernabat, cum nullas à capto interim rege suppetitas haberet, obuiam tamen profectus venientibus, collatis prælio manibus, ab Henrico Zwerinensi comite capitur, & cum rege Danorum auunculo suo vinculis mancipatur: Rege tamen, vt diximus, suo æte redempto, manebat ille in carcere ex eo die in annos duos. Quo tempore Fridericus Imperator, mortua prima coniuge, filiam duxit Iohannis regis Hierosolymitani: vnde reges omnes Siciliae, vendicant eandem sibi inscriptionem: nam ille pro dote suscepit titulum inaneiusdem regni Hierosolymitani. Anno deinde proximo, qui fuit sextus & vicesimus, rex Daniae Waldemarus, cum multum doleret per tempora captiuitatis suæ iterum amissam Nordalbingiam, captumque Albertum cognatum suum de Orlemunde comitem, expedit.